

se njemu rjá pripisuje. V misel se je jemalo dalje tudi več škodljivih plevel. Eden zmed naj malopridnejših je steklas (Trespe = Ackerfuchsschwanz). Dalje se je govorilo tudi od nekterih zaželk, ki se periodično prikazujejo in poljem veliko škode napravljajo. Tako je n. pr. neka mala muha (Hessenfliege) že v preteklem stoletji v Ameriki veliko škode delala, in se ll. 1830. in 1854. tudi v naših krajih prikazala. Nektere take muhe živijo v žitnih bilkah, in so rastlinam prav zelo v kvar. — K sklepu dozdam omenjenih žitnih plemen se je še povedalo, kako po raznih krajih te pridelke po žetvi sušijo. Pravilo se je sicer dosti, celo to, da po nekterih krajih same klase od slame porežejo, in jih na podstrešjih hiš sušijo. Naši praktični kozoelci, se vé, da zopet niso prišli na versto, akoravno so vse hvale vredni, in imajo berž ko ne pred vsemi nam imenovanimi sušili predstvo. Za mlatvo priporočevale so se vnovič mašine, ktere so v mnogih krajih že tako osnovane, da se morejo voziti od kmetije do kmetije, ter hkrati žito mlatijo, čistijo in dobrega od slabega ločijo. Pač lepi stroji to, ki marsikaki gospodinji odpodijo skerb: Kaj bodem danes opoldan mlatičém za južino kuhala“! (Dalje prih.)

CVETKA

na grobu Josipa Raktelj-a, učiteljskega pripravnika, umerl v Ribnici
24. maja t. l.

V
zemi naróči prav sladko počivaj,
Bil si nam mili in dragi tovarš,
Sveti mir tamkaj zdaj večno uživaj,
Ločil ki zgodaj si tú se od nas!

Hotel si mladež prav skerbno učiti,
Z nami izvoliš prelepi si stan;
Kmalu si moral pa nas zapustiti,
Iti na službo — tje v večnost pozvan.

Groba noč černa sedaj te pokriva,
Videli tukaj ne bomo se več,
Misel pa na Te bo vendar v nas živa,
Dokler odkrije se raj nam cvetó.

V imenu njegovih součencev

F. P—k.